

ΚΛΕΨΤΕ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΚΑΙ ΓΙΝΕΤΕ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

“Η λογοκλοπή συνιστά σοβαρό πειθαρχικό παράπτωμα, ιδιαίτερα όταν διαπράττεται από μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας” (Κώδικας Ακαδημαϊκής Δεοντολογίας)

Σύμφωνα με το διεθνή και τον ελληνικό Κώδικα Ακαδημαϊκής Δεοντολογίας, η λογοκλοπή, δηλαδή η ιδιοποίηση ξένων επιτευγμάτων, αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα παραπτώματα τα οποία μπορεί να διαπράξει κάποιος φοιτητής ή διδάσκων στο Πανεπιστήμιο. Παράλληλα, η κλοπή πνευματικής ιδιοκτησίας μπορεί να επιφέρει βαρύτερες χρηματικές ποινές ή ακόμη και φυλάκιση για τον παραβάτη που διώκεται στα ποινικά δικαστήρια.

ΤΙ ΟΡΙΖΟΥΝ ΟΙ ΣΧΕΤΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΓΙΑ ΤΗ ΛΟΓΟΚΛΟΠΗ;

Σύμφωνα με το άρθρο 23 του Γενικού Εσωτερικού Κανονισμού Λειτουργίας των Α.Ε.Ι. (ΦΕΚ 220, 3.11.2008):

«Πειθαρχικά παραπτώματα για τα μέλη Δ.Ε.Π. ή Ε.Π., Ε.Ε.ΔΙ.Π. ή Ε.ΔΙ.Π., Ε.Τ.Ε.Π. και το λοιπό βοηθητικό και έκτακτο διδακτικό– εκπαιδευτικό προσωπικό των Α.Ε.Ι., καθώς και για τους προπτυχιακούς και μεταπτυχιακούς φοιτητές ή σπουδαστές και υποψήφιους διδάκτορες συνιστούν η παραβίαση των κείμενων διατάξεων της νομοθεσίας για τα Α.Ε.Ι., η παραβίαση των αποφάσεων των οργάνων του ιδρύματος και η παραβίαση των κανόνων συμπεριφοράς που πρέπει να επιδεικνύουν τα μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας, ώστε να μην διαταράσσεται η δημοκρατική λειτουργία και να μην θίγεται το κύρος του Α.Ε.Ι. και των λειτουργιών του. Ειδικότερα, πειθαρχικά παραπτώματα συνιστούν ιδίως: α) Η συνειδητή αποσιώπηση της άμεσης ή έμμεσης συνεισφοράς άλλων προσώπων στο αντικείμενο της επιστημονικής τους έρευνας και διδασκαλίας».

Σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 3 του Κώδικα Δεοντολογίας στην Έρευνα του ΑΠΘ

«Η λογοκλοπή και η ιδιοποίηση ξένων επιτευγμάτων απαγορεύονται. ,,οφείλουν επίσης, να ενεργούν με τρόπο που να ανταποκρίνεται στις επιταγές της εκάστοτε ισχύουσας νομοθεσίας για την προστασία της πνευματικής νομοθεσίας και των εφευρέσεων κατοχυρωμένων με δίπλωμα ευρεσιτεχνίας, (ν. 1733/1987, 1883/1990, 2029/1992, 2128/1993, π.δ. 77/1988, 16/1991, 321/2001, ν 8121 /1993)».

Παρόμοια, το άρθρο 15 ορίζει

«Οι υπεύθυνοι συλλογικής έρευνας δεν πρέπει να οικειοποιούνται ερευνητικά πορίσματα για δική τους ατομική προβολή, ή να εμφανίζουν πορίσματα της έρευνας ως ατομική τους εργασία» και «Ο σεβασμός της ατομικής συμβολής του κάθε ερευνητή και η τήρηση της διαφάνειας και αμοιβαίας ενημέρωσης αποτελούν υποχρέωση όλων των συμμετεχόντων στην έρευνα».

Όπως αναφέρει ο κώδικας δεοντολογίας του Παν/μίου Θεσσαλίας (Σύγκλητος του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, 89/3.7.09)

«τα πνευματικά δικαιώματα της μεταπτυχιακής εργασίας ανήκουν στον φοιτητή ... στην εκ των υστέρων δημοσίευση εργασιών ...καθέννας πρέπει να αναφέρεται σύμφωνα με την πραγματική του συνεισφορά», «κάθε δημιουργός ή συνδημιουργός έργου δικαιούται να αναφέρεται και να αναγνωρίζεται ως τέτοιος».

ΑΥΤΟΛΟΓΟΚΛΟΠΗ

Παρόμοια, η αυτολογοκλοπή

«χρησιμοποιεί μέρος μιας δημοσίευσης σε μια επόμενη δημοσίευση, χωρίς τη χρήση μιας αναφοράς ή μιας παραπομπής σε μια παράφραση μιας προηγούμενης δημοσίευσης. Είναι λανθασμένη για αρκετούς διαφορετικούς λόγους:

1. Ο αριθμός επιστημονικών δημοσιεύσεων είναι ένα σημαντικό πιστοποιητικό για τους συγγραφείς στον ακαδημαϊκό κόσμο. Η επανάληψη της ίδιας δημοσίευσης διογκώνει τον αριθμό δημοσιεύσεων, που δίνουν στο λογοκλόπο καλή φήμη την οποία δεν αξίζει.

2. Τα περισσότερα ακαδημαϊκά περιοδικά δέχονται μόνο νέο υλικό για δημοσίευση. Η επανάληψη του προηγούμενως δημοσιευμένου κειμένου είναι μια ψευδής διαστρέβλωση από το συγγραφέα στο συντάκτη του περιοδικού.

3. Η δημοσίευση του ίδιου υλικού περισσότερο από μία φορά σπαταλά το χώρο στα ράφια βιβλιοθηκών και τα χρήματα του προϋπολογισμού βιβλιοθηκών.

4. Επιπλέον, κάποιος που κάνει μια επιμελή αναζήτηση της λογοτεχνίας θα μπορούσε να παραγγέλλει τα αντίγραφα δύο ή τριών «διαφορετικών» ακαδημαϊκών εγγράφων, τα οποία, όταν διαβάζονται προσεκτικά, περιέχουν ουσιαστικά τις ίδιες πληροφορίες, σπαταλώντας κατά συνέπεια δαπάνες για φωτοτυπίες, δαπάνες δανεισμού μεταξύ βιβλιοθηκών, κ.λπ.»¹

Σύμφωνα με τον κώδικα δεοντολογίας του Παν/μίου Θεσσαλίας, τα μέλη ΔΕΠ

«οφείλουν να αποφεύγουν τη δημοσίευση του ίδιου έργου σε διαφορετικές μορφές είτε σε διαφορετικά έντυπα, χωρίς ή με επουσιώδεις αλλαγές, ώστε τα δημοσιεύματα που προκύπτουν να εμφανίζονται πλασματικά ως πλείονες αυτοτελείς και πρωτότυπες εργασίες του δημοσιεύοντος».

ΔΥΟ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΛΟΓΟΚΛΟΠΩΝ ΑΠΟ ΜΕΛΗ ΔΕΠ

Φοιτητές οι οποίοι συλλαμβάνονται να αντιγράφουν εργασίες μηδενίζονται, χάνουν το μάθημα ή αποβάλλονται από το πανεπιστήμιο. Τι γίνεται όμως στην περίπτωση που οι καθηγητές τους υποπίπτουν στο ίδιο παράπτωμα;

Στο ίδιο Τμήμα μεγάλου Πανεπιστημίου της Β. Ελλάδας εκκρεμούν εδώ και πέντε χρόνια τουλάχιστον δυο επίσημες καταγγελίες κατά μελών του εκπαιδευτικού προσωπικού για λογοκλοπές. Στη μια περίπτωση το μέλος ΔΕΠ αντέγραψε, σχεδόν στο σύνολό του, βιβλίο δημοσιευμένο από μεγάλο εκδοτικό οίκο των ΗΠΑ και το εξέδωσε στα ελληνικά... ως δικό του προϊόν. Το βιβλίο συνεχίζει να πωλείται στους φοιτητές επί σειρά ετών, ενώ ο 'συγγραφέας' εισπράττει τα ... 'αντιγραφικά' δικαιώματα.

Στη δεύτερη περίπτωση, καθηγητής εκλέχτηκε και προήχθη σε ανώτατη βαθμίδα χρησιμοποιώντας δύο (τουλάχιστον) πτυχιακές εργασίες φοιτητών του. Από ειρωνεία της τύχης, για την ίδια θέση είχε υποβάλλει αίτηση και ο πρώην φοιτητής του. Ο ίδιος καθηγητής περιλαμβάνει στο βιογραφικό του τέσσερις (4) εργασίες εκ των οποίων κάποιες έχουν δημοσιευτεί αυτούσιες και κάποιες τμηματικά σε οκτώ (8) διαφορετικά περιοδικά, ενώ παρουσιάζονται ως οκτώ (8) πρωτότυπες εργασίες. Τα γεγονότα περιγράφει σχετικό άρθρο που δημοσίευσε η Καθημερινή (22-10-09)

http://news.kathimerini.gr/4dcgi/_w_articles_columns_2_22/10/2009_334346

«Για ποια ελεύθερη διακίνηση και προστασία ιδεών αναφερόμαστε όταν οι καθηγητές κατηλεύονται, κλέβουν και υιοθετούν ως δικές τους πτυχιακές εργασίες φοιτητών

¹ <http://www.rbs2.com/plag.htmNoanchor333346>, επίσκεψη ιστοσελίδας στις 12.01.05

παρουσιάζοντας τις σε συνέδρια και ημερίδες... Όταν οι φοιτητές αναγκάζονται να κάνουν για εργασίες θεματολογίες που αργότερα γίνονται βιβλία στα εκπαιδευτικά ιδρύματα;» (Βασίλης Καλτσής)

ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ ΤΙΜΩΡΙΑ;

Εντύπωση προξενεί το γεγονός ότι τα δυο μέλη ΔΕΠ απολαμβάνουν την προστασία των διοικητικών άρχων του πανεπιστημίου (δηλ. του Προέδρου του Τμήματος και του Πρύτανη) και του Υπουργείου Παιδείας και δεν ελέγχονται - σε αντίθεση με τον Κώδικα Ακαδημαϊκής Δεοντολογίας και τις κείμενες διατάξεις του Πρότυπου Γενικού Κανονισμού των ΑΕΙ και του Δημοσιοϋπαλληλικού Κώδικα.

ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Η αντιγραφή ξένου βιβλίου στη μία περίπτωση και συνολικά 10 (και πιθανόν περισσότερες) από τις εργασίες του κ. καθηγητή στη δεύτερη περίπτωση, αφορούν σοβαρές παρατυπίες και δημιουργούν σημαντικά ερωτηματικά για το ακαδημαϊκό ήθος των μελών ΔΕΠ του Τμήματος. Ταυτόχρονα, από διοικητικής πλευράς δημιουργούνται οι προϋποθέσεις και η ανάγκη για τη διενέργεια Ε.Δ.Ε.:

«Ένορκη διοικητική εξέταση (Ε.Δ.Ε.) ενεργείται κάθε φορά που η υπηρεσία έχει σοβαρές υπόνοιες ή σαφείς ενδείξεις για τη διάπραξη πειθαρχικού παραπτώματος» (Ν. 2683/99 Άρθρο 127, Φ.Ε.Κ.19 Α').

Σύμφωνα με τον Πρότυπο Γενικό Κανονισμό των ΑΕΙ, αρ. 11 (ΦΕΚ 220/3.11.2008) και το άρθρο 51 παρ2 του Εσωτερικού Κανονισμού Λειτουργίας του Πανεπιστημίου (ΥΑΦ.1231/Β1/ 425/5.9.2000 ΦΕΚ. 1099/5.9.2000 τ.Β'):

«η διερεύνηση των καταγγελλόμενων, και η κίνηση της πειθαρχικής διαδικασίας ανήκει στον διευθυντή του Τομέα, στον Πρόεδρο του Τμήματος...».

Παρόλα αυτά, οι πρώην και νυν πρόεδροι του τμήματος και πρυτάνεις αρνούνται να ενεργήσουν σχετικά. Να διευκρινίσουμε στο σημείο αυτό ότι η διερεύνηση των καταγγελιών δεν αποτελεί μόνον ευθύνη αλλά και καθήκον των διοικητικών αρχών του Πανεπιστημίου. Σύμφωνα με το Άρθρο 110 του Δημοσιοϋπαλληλικού Κώδικα (ΦΕΚ 26, Τεύχος Α, 9/2/2007)

«Η δίωξη και η τιμωρία πειθαρχικών παραπτώματων αποτελεί καθήκον των πειθαρχικών οργάνων». Η παράβαση του καθήκοντος αυτού «συνιστά το κατά την περ. και της παρ.1 του άρθρου 107 του παρόντος πειθαρχικό παράπτωμα».

ΣΥΓΚΑΛΥΨΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΠΑΝ/ΜΙΟΥ

Παρά τις επώνυμες καταγγελίες που κατατεθήκαν επανειλημμένα από τις ενδιαφερόμενες πλευρές (άλλα μέλη ΔΕΠ και συνυποψήφιοι), οι διοικητικές αρχές του πανεπιστημίου (πρόεδροι τμημάτων, αντιπρυτάνεις και πρυτάνεις) αλλά και οι συνάδελφοι καθηγητές «από σκόπιμη αμέλεια ή από αμελή σκοπιμότητα» (Α. Καρκαγιάννης, Καθημερινή, 14/6/2009) παρέβλεψαν τα παραπτώματα, προσδίδοντας εμμέσως στα εν λόγω άτομα την «ακαδημαϊκή ελευθερία»

α) να διαπράττουν λογοκλοπή βιβλίων, εργασιών φοιτητών και συνυποψήφιων συναδέλφων χωρίς πειθαρχικές επιπτώσεις και

β) να χρησιμοποιούν την αυτολογοκλοπή, δηλαδή την ίδια εργασία για πολλαπλές δημοσιεύσεις και ανακοινώσεις, ώστε να εξελίσσονται στις πανεπιστημιακές βαθμίδες.

Η απαξίωση των διοικητικών αρχών και η ανοχή σε ενέργειες απάδουσες για ακαδημαϊκούς δάσκαλους επιτρέπουν στους εκλεκτούς επιτήδειους να αυξάνουν τον αριθμό των «πρωτότυπων» δημοσιεύσεων που χρειάζονται για να εκλεγούν σε υψηλή ακαδημαϊκή βαθμίδα.

ΚΑΙ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Εντύπωση προκαλεί το γεγονός ότι και οι πρώην και νυν Υπουργοί Παιδείας αρνούνται να διενεργήσουν τον απαραίτητο πειθαρχικό έλεγχο και αρνούνται να απαντήσουν, παρά τις σχετικές επώνυμες καταγγελίες που έχουν κατατεθεί επανειλημμένα και παρά τα σχετικά πορίσματα που έχουν εκδοθεί από ανεξάρτητες αρχές (π.χ., Σώμα Ελεγκτών Επιθεωρητών Δημόσιας Διοίκησης, Ειδική Επιτροπή Ελέγχου Εφαρμογής Νομοθεσίας άρθρου 2). Συγκεκριμένα, για τα συγκεκριμένα περιστατικά έχουν κατατεθεί κατά την περίοδο των πέντε τελευταίων ετών καταγγελίες

1. Στην Εισηγητική Επιτροπή και το Εκλεκτορικό Σώμα του Τμήματος
2. Στον Πρόεδρο του Τμήματος
3. Στους εκδότες των ελληνικών περιοδικών
4. Στη Νομική Επιτροπή και τον Πρύτανη
5. Στην Αντιπρύτανη ακαδημαϊκών υποθέσεων
6. Στη νέα Αντιπρύτανη ακαδημαϊκών υποθέσεων
7. Στο νέο Πρύτανη
8. Στο νέο Πρόεδρο του Τμήματος
9. Στον πρώην Υπουργό Παιδείας
10. Στο ΣτΕ
11. Στο ΣΕΕΔΔ
12. Στον Εισαγγελέα Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης
13. Στο νέο Υπουργό Παιδείας
14. Στον Γενικό Γραμματέα Περιφέρειας Αττικής
15. Στον Πρόεδρο της Βουλής
16. Στην Γενική Γραμματεία Δημόσιας Διοίκησης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Γενική Διεύθυνση Διοικητικής Οργάνωσης και Διαδικασιών
17. Στον Πρόεδρο της Ακαδημίας Αθηνών
18. Στη νέα Υπουργό και τον κ Υφυπουργό

Στην πλειοψηφία τους², οι ως άνω αρχές υπεκφεύγουν ή δεν έχουν καν μπει στον κόπο να απαντήσουν σχετικά με τις καταγγελίες, παρά τις διατάξεις του άρθρου 4 του Ν. 2690/99, όπως τροποποιήθηκαν με το άρθρο 6 του Ν. 3242/2004, περί προθεσμιών μέσα στις οποίες οι υπηρεσίες του Δημόσιου Τομέα, υποχρεούνται να απαντούν οριστικά στα αιτήματα των πολιτών και να διεκπεραιώνουν τις υποθέσεις τους.

Συμπέρασμα; Κλέψτε άφοβα εργασίες και γίνετε καθηγητής πανεπιστημίου!

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ

Σε αντίστοιχες περιπτώσεις σε πανεπιστήμια του εξωτερικού οι καθηγητές απολύονται. Όχι όμως στη χώρα της διαπλοκής. Σύμφωνα με τον Διεθνή κώδικα επιστημονικής δεοντολογίας (π.χ., COPE 2002) η λογοκλοπή καταγγέλλεται στο Τμήμα του Πανεπιστημίου του ερευνητή. Η συνήθης τιμωρία είναι παύση του διορισμού στο πανεπιστήμιο. Για παράδειγμα, ο καθ. Υυ παρέλειψε να αναφέρει το όνομα ενός συν-συγγραφέα. Ο Υυ είχε παραλείψει επίσης να αναφέρει ως συγγραφείς δύο προηγούμενους σπουδαστές στο Πολυτεχνείο της Βιρτζίνια. Ο

² Προς τιμήν του, ο υφυπουργός κ. Πανάρετος έχει απαντήσει ότι θα εξετάσει την υπόθεση και, πραγματικά, τον πιστεύουμε.

Υψι απομακρύνθηκε για πάντα από το πανεπιστήμιο [Yu V. Peterson, 13 F.3d 1413-1415 (10th Cir. 1993), cited in COPE, 2002].

ΔΥΟ ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΔΥΟ ΣΤΑΘΜΑ

Οι φοιτητές που υποπίπτουν σε ανάλογα παραπτώματα τιμωρούνται αυστηρά και παραδειγματικά. Το εύλογο ερώτημα που τίθεται είναι βέβαια, γιατί να μην ισχύει το ίδιο και για τους δασκάλους τους;

Το επόμενο ερώτημα είναι: τι αντιδράσεις μπορεί να προξενήσει η διαφοροποίηση αυτή, όταν οι φοιτητικοί σύλλογοι αντιληφθούν την ευνοϊκή μεταχείριση και την προστασία που απολαμβάνουν κάποιοι καθηγητές τους;

Μια πιθανή εκδοχή είναι ότι θα πολλαπλασιαστούν τα κρούσματα συγγραφής εργασιών για λογαριασμό των φοιτητών από εταιρείες και ιδιώτες που ήδη δραστηριοποιούνται στο χώρο.

Μια δεύτερη ότι οι φοιτητές θα διεκδικήσουν παρόμοια προστασία και διακριτική μεταχείριση, σε περίπτωση που θα κληθούν να απολογηθούν διότι αντέγραψαν εργασίες και πήραν πτυχία πληρώνοντας συγγραφείς φαντάσματα.

Πιθανόν δε, να αντιδράσουν ως είθισται, με πορείες και διαμαρτυρίες - ελπίζουμε βέβαια χωρίς βανδαλισμούς, αν και στην περίπτωση αυτή, η κοινωνική δυσαρέσκεια και η οργή των φοιτητών θα ήταν απόλυτα δικαιολογημένη.

Εσείς δεν θα εξοργιζόσασταν τόσο ώστε να βγείτε για μια ακόμα φορά στους δρόμους εάν μαθαίνατε ότι ενώ για το ίδιο παράπτωμα για το οποίο οι φοιτητές τιμωρούνται με αποβολή και αφαίρεση του πτυχίου τους, κάποιοι καθηγητές *επιβραβεύονται* και εξελίσσονται στις υψηλότερες βαθμίδες, σε βάρος άλλων, και μάλιστα με την άδεια των διοικητικών αρχών (Προέδρων τμημάτων, Πρυτάνεων, Υπουργών).

Πώς θα αισθάνονταν οι φοιτητές, οι γονείς, ο Ελληνικός λαός εάν μάθαιναν που πάνε τα χρήματα από τον προϋπολογισμό της παιδείας; Πώς θα αισθάνονταν οι φοιτητές όταν μάθαιναν για τις παρατυπίες στην επιλογή διδακτικού προσωπικού, ότι δεν τους διδάσκουν οι καλύτεροι αλλά οι επιτήδειοι στις συναλλαγές;

Την ίδια στιγμή, άλλοι απόφοιτοι, υπότροφοι εξαιρετικών σχολών του εξωτερικού επιστρέφουν για να προσφέρουν τις γνώσεις που απέκτησαν στον τόπο τους, αλλά αποκλείονται από τα εν λόγω τμήματα για να πάρουν τη θέση τους εσωτερικοί υποψήφιοι και αναγκάζονται να υποαπασχολούνται ή ξενιτεύονται και πάλι. Την ταπείνωση και την επαγγελματική και ηθική απαξίωση που βιώνουν, συχνά συνοδεύουν εξοστρακισμός και κατηγορίες για συκοφαντία από το ακαδημαϊκό κατεστημένο.

Πού θα οδηγήσει η ατιμωρησία των διδασκόντων και, κυρίως, η διαπλοκή των διοικητικών αρχών θα φανεί μόλις κείμενα όπως και το παρόν γίνουν ευρέως γνωστά, ή μόλις εκδοθούν οι αναμενόμενες αποφάσεις των ποινικών, διοικητικών και αστικών δικαστηρίων, οι οποίες όμως καθυστερούν αρκετά χρόνια.

Η κατάντια των ελληνικών πανεπιστημίων και η απογοήτευση φοιτητών και γονιών οφείλεται σε ανάλογα περιστατικά, τα οποία όλο και πιο συχνά σήμερα βρίσκουν το φως της δημοσιότητας σε εφημερίδες και ιστοσελίδες. Η δημοσιότητα είναι ένα σημαντικό βήμα.

Το σίγουρο όμως είναι ότι όσο οι σκανδαλογικές προαγωγές καθηγητών, οι ύποπτες συναλλαγές και η διαφθορά στο χώρο της Παιδείας συνεχίζεται υπό την ανοχή των αρχών και παρόμοια γεγονότα μένουν ατιμώρητα, τόσο θα συνεχίζεται και η απαξίωση και παρακμή των Πανεπιστημίων. Μήπως δεν είναι τυχαίο ότι κανένα ελληνικό πανεπιστήμιο δεν κατατάχθηκε ανάμεσα στα 300 καλύτερα του κόσμου;

ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Για απόδειξη των ανωτέρω παραθέτουμε αποσπάσματα από κείμενα που καταδεικνύουν τις παρατυπίες από το 'λογοκλόπο διπλωματικών' μέλος ΔΕΠ που αναφέρεται παραπάνω. Όλα τα στοιχεία για την περίπτωση του 'λογοκλόπου βιβλίων' μέλους ΔΕΠ βρίσκονται στη διάθεση του ενδιαφερόμενου.

1. ΛΟΓΟΚΛΟΠΗ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ ΦΟΙΤΗΤΗ Α

Η παρακάτω εργασία αποτελεί δημοσίευση του περί ου ο λόγος Αναπληρωτή Καθηγητή Πανεπιστημίου της Β. Ελλάδας σε ελληνικό επιστημονικό περιοδικό. Οι υπογραμμισμένες λέξεις (116 σε σύνολο 162 ή 72%) περιέχονται στην περίληψη της μεταπτυχιακής εργασίας φοιτητή του, η οποία ακολουθεί στην επόμενη σελίδα. Η ίδια «ομοιότητα» υπάρχει και στο πλήρες κείμενο της εργασίας που βρίσκεται στη βιβλιοθήκη του τμήματος.

Περίληψη

Σκοπός της έρευνας ήταν να μελετήσει και να συγκρίνει την ταχύτητα, την ευκινησία και την προωθητική ντρίμπλα θηλέων καλαθοσφαιριστριών σε σχέση με τη χρονολογική τους ηλικία. Το δείγμα αποτέλεσαν συνολικά 161 αθλήτριες καλαθοσφαίρισης χωρισμένες σε επτά διαφορετικές ηλικιακές ομάδες (12, 13, 14, 15, 16, 17 και άνω των 17 ετών). Οι καλαθοσφαιρίστριες πραγματοποίησαν το τεστ ταχύτητας των 20 μέτρων με ντρίμπλα και χωρίς ντρίμπλα και το τεστ ευκινησίας των 20 μέτρων με αλλαγές κατεύθυνσης πάνω στην ίδια ευθεία. Για την καταγραφή των χρόνων χρησιμοποιήθηκε το σύστημα φωτοκυττάρων «Photocell HL 2-34 Athletics της TAG HEUER ELECTRONIC TIMING». Πραγματοποιήθηκε ανάλυση διακύμανσης μίας κατεύθυνσης (oneway Apova) για τη σύ-

γκριση των μεταβλητών στις διάφορες ηλικιακές ομάδες. Τα αποτελέσματα έδειξαν πως η αύξηση της χρονολογικής ηλικίας συνοδεύεται από βελτίωση των επιδόσεων με εξαίρεση την ηλικία των 16 ετών. Ακόμα, βρέθηκαν σημαντικές διαφορές ($p < 0,05$) μεταξύ των διαφόρων ηλικιακών ομάδων στις επιδόσεις και των τριών τεστ καθώς και στις απώλειες που παρουσιάζουν οι αθλήτριες στην ταχύτητά τους λόγω ντρίμπλας και αλλαγών κατεύθυνσης.

Λέξεις-κλειδιά: καλαθοσφαίριση, αθλήτριες, χρονολογική ηλικία, ταχύτητα, ευκινησία, ντρίμπλα.

Abstract

The purpose of the present study was to search and compare the speed, agility and speed of female basketball players in relation to their chronological age. The sample was in total 161 female basketball players divided into seven different aging groups (12, 13, 14, 15, 16, 17 & above 17 years old). The players performed the 20 meters speed test, the same test with speed dribble and the agility test (shuttle run, 20 meters). Photocell HL 2-34 Athletic (photocell system of TAG HEUER ELECTRONIC TIMING) was used for the time recording. One-way analysis of variance (ANOVA) was the statistic method that was used for the comparison of the variables between the different aging groups. The results showed that chronological aging is followed by

performance's improvement with an exception at the age of 16. Significant differences ($p < 0,05$) were found between different aging groups at the performances of all three tests. Considering the loss of maximal speed of the athletes while dribbling or changing direction were also found differences.

Key-words: basketball, female athletes, chronological age, speed, agility, dribble.

Η περίληψη της μεταπτυχιακής εργασίας του φοιτητή του λογοκλόπου καθηγητή:

Σκοπός της έρευνας ήταν να μελετήσει και να συγκρίνει την ταχύτητα, την ευκινησία και την προωθητική ντρίμπλα των καλαθοσφαιριστών σε σχέση με τη χρονολογική τους ηλικία, το αγωνιστικό επίπεδο και το φύλο. Το δείγμα αποτέλεσαν συνολικά 385 αθλητές και αθλήτριες καλαθοσφαίρισης χωρισμένοι σε επτά διαφορετικές ηλικιακές ομάδες (12,13,14,15,16,17 και άνω των 17 ετών), ενώ υπήρξε και ένας επιπλέον διαχωρισμός για τους αθλητές άνω των 17 ετών που αφορούσε την κατηγορία στην οποία αγωνίζονται αυτοί. Οι καλαθοσφαιριστές πραγματοποίησαν το τεστ ταχύτητας των 20 μέτρων, το τεστ ταχύτητας των 20 μέτρων με προωθητική ντρίμπλα και το τεστ ευκινησίας των 20 μέτρων με αλλαγές κατεύθυνσης πάνω στην ίδια ευθεία. Για την καταγραφή των χρόνων χρησιμοποιήθηκε το σύστημα φωτοκυττάρων "Photocell HL 2-34 Athletics της TAG HEUER ELECTRONIC TIMING". Πραγματοποιήθηκε ανάλυση διακύμανσης μίας κατεύθυνσης (oneway Ανοβα) για τη σύγκριση των ηλικιακών ομάδων και των αγωνιστικών κατηγοριών και Independent Samples t-Test για τη σύγκριση των δύο φύλων σε όλες της ηλικίες. Οι μεταβλητές που εξετάστηκαν αφορούσαν τόσο τον χρόνο των τριών τεστ όσο και τις απώλειες που παρατηρούνται στη μέγιστη ταχύτητα των καλαθοσφαιριστών λόγω ντρίμπλας ή αλλαγών κατεύθυνσης. Σημαντικές διαφορές ($p < 0,05$) βρέθηκαν στις περισσότερες από τις μεταβλητές της έρευνας μεταξύ των ηλικιακών ομάδων και των αγωνιστικών κατηγοριών ενώ κατά τη σύγκριση των δύο φύλων σε κάθε ηλικία, βρέθηκε ότι υπάρχουν σημαντικές διαφορές ($p < 0,05$) κυρίως στους χρόνους εκτέλεσης των τριών τεστ.

The purpose of the present study was to search and compare the speed, agility and speed of basketball players in relation with chronological age, team level and sex. The sample was in total 385 basketball players, male and female, divided into seven different aging groups (12,13,14,15,16,17 & above 17 years old). Also, there was an extra division, only for players above 17 years old, considering the championship division of players. "Photocell HL 2-34 Athletic" (photocell system of TAG HEUER ELECTRONIC TIMING) was used for the time recording. The players performed the 20 meters speed test, the same test with speed dribble and the agility test (shuttle run, 20 meters). One-way analysis of variance (ANOVA) was the statistic method that was used for the comparison of the aging groups and players of different level ($p < 0,05$) and Independent Samples t-Test was the statistic method for the comparison of sex groups in different ages. The variables of the study were related with the performance of the players in the specific tests and the loss of the maximal speed during dribbling or changing directions. The results showed that significant differences ($p < 0,05$) were found in most of the variables among the aging groups and team levels. Also, the comparison of sex groups showed that significant differences ($p < 0,05$) were found basically in the performance of the three tests.

2. ΛΟΓΟΚΛΟΠΗ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ ΦΟΙΤΗΤΗ Β

Παρόμοια, η περίληψη της εργασίας «του κ. Καθηγητή Πανεπιστημίου και τριών συνεργατών του» παρακάτω περιέχει 49 από τις 85 λέξεις (περίπου 58%), της περίληψης της διπλωματικής εργασίας των φοιτητών του (βλ. υπογραμμισμένο κείμενο).

<p>κ. Καθηγητής Πανεπιστημίου και συνεργάτες. (1988). <u>Rebound side for unsuccessful shots in basketball</u>. 1st World Congress of Medicine and Physiotherapy of Basketball), Paris, 22-24 January.</p>	<p>Φοιτητές του εν λόγω Καθηγητή. (1987). <u>Πού πάει η μπάλα μετά από άστοχο σουτ</u>. Πτυχιακή Εργασία. ΤΕΦΑΑ, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.</p>
<p>Το ριμπάουντ είναι καθοριστικός παράγοντας για το αποτέλεσμα ενός καλαθοσφαιρικού αγώνα. Γνώση της <u>αναπήδησης της μπάλας μετά από άστοχο σουτ</u> σε σχέση με την πλευρά εκτέλεσης του σουτ είναι αυτό που βοηθά τον παίκτη στη διεκδίκηση της μπάλας. Ο καθορισμός της πλευράς αναπήδησης της μπάλας μετά από άστοχο σουτ ήταν και ο σκοπός αυτής της μελέτης. Η ανάλυση των δεδομένων από <u>48 αγώνες έδειξε ότι: α. τα αμυντικά ριμπάουντ κερδίζονται ευκολότερα από την ισχυρή πλευρά (πλευρά σουτ), β. μετά από ελεύθερη βολή η άμυνα είναι σε πλεονεκτική θέση, γ. μετά από αποτυχημένο μπάσιμο η μπάλα αναπηδά προς την ισχυρή πλευρά, δ. στον τομέα Α και Γ τα ριμπάουντ γίνονται από την ισχυρή πλευρά ενώ από τον τομέα Β από την αδύνατη πλευρά.</u></p>	<p>Ο σκοπός της προπτυχιακής αυτής εργασίας ήταν ο καθορισμός της πλευράς <u>αναπήδησης της μπάλας μετά από άστοχο σουτ</u>. Στατιστικές μετρήσεις σε <u>48 αγώνες</u> των τεσσάρων εθνικών κατηγοριών (Α1, Α2, Β και Γ Εθνικής) <u>έδειξαν ότι α) τα αμυντικά ριμπάουντ κερδίζονται ευκολότερα από την ισχυρή πλευρά (πλευρά σουτ), β) μετά από ελεύθερη βολή η άμυνα είναι σε πλεονεκτική θέση, γ) μετά από αποτυχημένο μπάσιμο η μπάλα αναπηδά προς την ισχυρή πλευρά και δ) διαγώνια αριστερά και δεξιά της ρακέτας (θέση Ελ) τα περισσότερα ριμπάουντ γίνονται από την αδύνατη πλευρά.</u></p>

Τα συμπεράσματα δικά σας!